

svoje nejlepší kamarády. Budou vědět, kde co je, kdo je fajn a kdo není, jak se kdo jmenuje, a spoustu dalších věcí, ale mně bude trvat celou věčnost, než to zjistím. Na pondělí jsem se rozhodně netěšil.

„No, o nic důležitého jsi nepřišel,“ prohodila Heidi a obrátila oči v sloup. „Bla bla pyramidy a zeměpis Jižní Ameriky a tak dál.“

A já. Co přesně o pyramidách a zeměpisu Jižní Ameriky? V mojí bývalé škole jsme probírali řecké báje a pověsti a nezkrácené dělení. O Jižní Americe něco vím, znám třeba všechna hlavní města, ale například o řekách nebo nejvyšší hoře a tak vím kulový. Budu se muset všechno doučit?

„Hele, třeba se mnou budeš chodit do třídy,“ mlela dál Heidi. Jako by si nevšimla, že mě trochu děsí. „Šestá třída? Westminsterská základka?“

Přikývl jsem. „Myslím, že třídí jen pan Perry.“

„Peary,“ opravila mě a já si zase připadal jako idiot. Sakra, pomotat jméno třídního učitele je příšerný způsob, jak začít v nové škole, ne?

„Super!“ pokračovala Heidi s rozzářeným výrazem. „To je moje třída! Bomba! Pan Peary je prima!“ Zatlaskala a vesele poskakovala na místě. Její pes zaštěkal: „HAF! HAF!“ a opřel se jí packami o ramena. To rozdovádělo Risky, která se na ni taky snažila vyskočit, a všichni tři se zřítíli na trávu.

„Jéééé!“ vyjekla Heidi, když se jí Risky s Yetim snažili olíznout obličej. Vrhhl jsem se dopředu a popadl Risky za obojek, abych ji odtrhl. Mohlo mě napadnout, že můj pes provede prvnímu člověku, se kterým se tady seznámím, něco šíleně trapného.

„Jsi v pohodě?“ zeptal jsem se.

Jenže Heidi se smála jako blázen. Chechtala se ještě celou minutu, což bylo tak trochu srandovní a současně tak trochu zvláštní. Napadlo mě, jestli není krapet švihlá.

Nakonec se posadila a objala Yetiho. Zabořil jí čenich do krku. Hlavu měl fakt větší než ona. Jak funěl a mrkal na mě, velké chlupaté uši se mu legračně třepaly.

„Jo, jsem v pohodě,“ odpověděla Heidi, když popadla dech. Natáhla se, aby pohládila Risky po hlavě, ale ta uhnula, a když jsem se posadil na zem, uvelebila se vedle mě. Koutkem oka jsem viděl, že mě pozoruje.

„Máš obrovského psa,“ prohodil jsem, což nebyl právě brilantní postřeh, ale na nic jiného jsem nepřišel.

„Že jo?“ opáčila Heidi s úsměvem. „Ty ses sem přistěhoval z Buffala?“

Nejdřív mě to zaskočilo, ale když jsem se podíval dolů, došlo mi, že mám na sobě jedno ze svých triček s nápisem Buffalo Bills. Doufal jsem, že táta nemá v úmyslu fandit někomu jinému jen proto, že jsme se přestěhovali jinam. Vždycky budu fandit Buffalo Bills bez ohledu na to, kde